

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa E. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...)
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 21 marca 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja

tw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany Skarb Państwa - Wojewoda (...) zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 21 marca 2018 r. naruszenie art. 328 § 2 w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c., art. 361 § 2 k.c. w zw. z art. 160 § 1 i 2 k.p.a., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnił występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego: „czy przy ustaleniu rozmiaru szkody polegającej na utracie własności lokali wraz z udziałem w prawie użytkowania wieczystego gruntu, której źródłem jest decyzja wydana na podstawie przepisów dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz.U. Nr 50, poz. 279 ze zm.), podlega zaliczeniu korzyść, pozostająca w związku ze zdarzeniem szkodzącym (art. 361 § 2 k.c.), uzyskana od osoby trzeciej, która poniosła koszty odbudowy lokali przed wydaniem decyzji dekretowej, a której wartość odpowiada różnicy w wartości lokali według ich stanu z daty wydania decyzji dekretowej oraz rozpoczęcia odbudowy?”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził już w danej kwestii pogląd w swym orzecznictwie, a brak racji uzasadniających zmianę tego poglądu.

Jeżeli właściciel nieruchomości uszkodzonej w czasie działań wojennych byłby sam zmuszony ponieść nakłady na jej odbudowę, to szkoda związana

z utratą własności lokali mieszkalnych położonych na takiej nieruchomości nie obejmuje - co do zasady - wartości nakładów na remont poniesionych przez osobę trzecią po pozbawieniu właściciela posiadania nieruchomości na podstawie przepisów dekretu warszawskiego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 2016 r., I CSK 190/15). Jeżeli natomiast nakłady zostały - tak jak w niniejszej sprawie - poniesione wcześniej, to nie ma podstaw do nieobjęcia ich wartości zakresem szkody związanej z utratą własności lokali (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2014 r., I CSK 565/13). Nie ma znaczenia, czy zostały one dokonane przez samego właściciela, czy przez osoby trzecie. W obu bowiem sytuacjach stały się częścią składową budynku. W związku z rozpatrywaną kwestią zob. też orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2010 r., III CZP 7/10 i 19 czerwca 2018 r., I CSK 505/17).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).